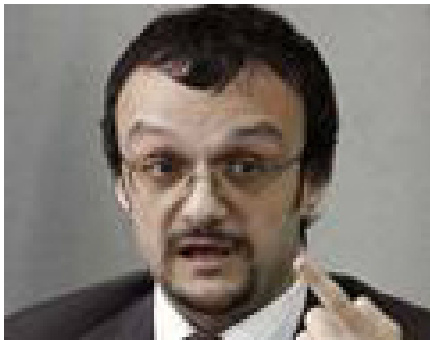

Пише: Дејан Мирковић
субота, 26 новембар 2016 14:33

Крајем новембра 2016. године владајућа већина на челу са СНС-ом Александра Вучића је усвојила Закон о изменама и допунама Кривичног законика (у даљем тексту Закон о изменама КЗ). У члану 30. Закон о изменама КЗ се мења члан 387 КЗ . Прописује се казна затвора од 6 месеци до 5 година за онога ко јавно " одобрава, негира или умањује" геноцид, злочин против човечности или ратне злочине. Стандарде за утврђивање ових злочина даје Међународни кривични суд са седиштем у Хагу.

Прво питање које се поставља када се анализирају ове одредбе је зашто се појам геноцида не везују за Конвенцију о спречавању и кажњавању геноцида из 1948. године? То је основни међународни извор који регулише појам геноцида (међународни уговор усвојен на Генералној скупштини УН). Слично питање се може поставити и за изостављање позивања на Женевске конвенције из 1949. године када се ради о регулисању друга два велика злочина у међународном праву, злочина против човечности и ратних злочина. Одговор се налази у чињеници да Међународни кривични суд игнорише четврти велики злочин који регулише међународно право, злочин против мира или агресију. Римски статут Међународног кривичног суда у члану 5. став 2. фактички укида своју надлежности за кривично дело агресије и оставља је "будућим" генерацијама (иако је злочин агресије био основ одговорности још на Нирнбершком суђењу и у случају Никарагва против САД).

Оваквим регулисањем српски законодавац је омогућио да буде кажњиво свако довођење у сумњу западне верзије злочина у Сребреници али и да буду амнестирани сви они који оправдавају бомбардовање СРЈ од стране НАТО. У пракси, то би значило да сви они српски држављани који јавно одобравају став премијеровог пријатеља Рудолфа Ђулијана да је бомбардовање СРЈ осиромашеним уранијом без одобрења Савета безбедности УН било "добро", неће кривично одговарати за ово примитивно величање злочина агресије.

Пише: Дејан Мировић
субота, 26 новембар 2016 14:33

